„Odată cu pregătirea tehnică de specialitate, trebuie intensificată munca de educare politică a sportivilor, pentru formarea unui tineret cu însușiri fizice superioare și, în același timp, cu o ținută demnă și responsabilă în societate, cu un înalt nivel cetățenesc, participant activ, conștient, la lupta și eforturile întregului popor pentru construirea socialismului și comunismului în România".

NICOLAE CEAUȘESCU

STADIONUL, ȘCOALĂ A EDUCAȚIEI

Înscrisă într-un amplu capitol al Mesajului adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive, problematica educațională cuprinzînd idei și orientări de inestimabilă valoare pentru întreaga activitate de educație fizică și sport, se află, în mod firesc — încă de la apariția importantului document — în centrul preocupărilor și acțiunilor practice întreprinse de C.N.E.F.S., de către toți factorii cu atribuții, pentru îndeplinirea exemplară a prețioaselor indicații date de secretarul general al partidului nostru.

Continuăm, la rîndul nostru, să reflectăm modul în care sînt traduse în viață aceste sarcini prioritare, înfățișînd în pagina de astăzi, sub același generic: „STADIONUL, ȘCOALĂ A EDUCAȚIEI", noi aspecte, fapte, inițiative, succese, dar și nedorite rămîneri în urmă în munca de educare a sportivilor.

Preocupări susținute în loturile reprezentative

COMPORTARE EXEMPLARĂ, REZULTATE DE PRESTIGIU

A existat multă vreme convingerea, tehnicistă, că în formula, de fapt atît de complexă, care definește valoarea performanței sportive își au locul doar parametrii care exprimă numărul orelor de pregătire, volumul și intensitatea antrenamentelor. S-a înțeles apoi, dar nu peste tot și nu cu aceeași convingere deplină, absolut necesară, că, astăzi mai mult ca oricînd, este nevoie — PENTRU ÎNDEPLINIREA OBIECTIVELOR STABILITE DE PARTID — nu numai de o înaltă pregătire tehnică de specialitate, ci și de o temeinică educare a tineretului sportiv, de afirmarea plenară a principiilor eticii și echității socialiste în întreaga viață sportivă a țării.

De o mare însemnătate în înțelegerea profundă a acestor raporturi, care includ, desigur, importante sarcini și răspunderi sociale, au fost și sînt pentru întregul activ al mișcării sportive aprecierile și indicațiile cuprinse — în legătură cu această problemă — în Mesajul adresat Conferinței pe țară de către secretarul general al partidului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Dintre numeroasele referiri, citîm următoarele: „În ce privește sportul de performanță există o slabă exigență față de modul de pregătire și educare moral-politică a sportivilor; se tolerează adesea actele de indisciplină, lipsa de răspundere și manifestările de vedetism ale unor sportivi, favorizarea unor elemente care nu au nimic comun cu sportul. Aceste atitudini și manifestări sînt profund dăunătoare activității sportive, fac ca în aceste domenii să se mențină o stare de lucruri ce nu poate fi considerată mulțumitoare".

Socotind că îmbunătățirea substanțială a muncii educative, prin integrarea ei organică în procesul de pregătire, are o însemnătate deosebită mai ales în cadrul loturilor reprezentative ale țării, ne-am propus să începem dezbaterea pe această temă cu reliefarea unor preocupări și acțiuni educative menite să cultive înalte calități morale în rîndul sportivilor fruntași.

Primele concluzii ne arată că, în îndeplinirea acestor importante obiective, au fost luate măsuri eficiente, care sînt aplicate cu grijă și răspundere. În cadrul tuturor loturilor reprezentative au fost organizate grupe U.T.C., se desfășoară, în forme interesante, cu larga participare a sportivilor, învățămîntul politic și economic de masă, au loc expuneri privind principalele probleme ale activității partidului și statului nostru, au fost inițiate vizionări de filme — urmate de dezbateri — și spectacole de teatru, vizite la Muzeul de istorie a Partidului Comunist Român, a mișcării democratice și revoluționare din România, la Muzeul de istorie a Republicii Socialiste România, în mari întreprinderi industriale etc.

Toate aceste acțiuni, inițiate de C.N.E.F.S., cu sprijinul efectiv al C.C. al U.T.C., au determinat o evidentă îmbunătățire a muncii educative în cadrul loturilor reprezentative, îndeosebi la cele de rugby, lupte, handbal, popice, haltere, scrimă, tir etc., unde și colectivele de tehnicieni manifestă în ultima vreme preocupări susținute și chiar inițiative. A crescut, de asemenea, exigența federațiilor, a cluburilor și a antrenorilor față de abaterile de la disciplină, tendințele de vedetism și căpătuială manifestate, încă, de unii sportivi, și așa se explică, desigur, promptitudinea și eficiența sancțiunilor și măsurilor disciplinare luate, de exemplu, în loturile de caiac-canoe, atletism, canotaj, lupte.

Educarea sportivilor este, însă, se știe, un proces complex, de lungă durată, care trebuie desfășurat permanent, cu exigență mereu sporită. De aceea, firește, consemnînd unele realizări în îmbunătățirea muncii educative în cadrul loturilor reprezentative, așteptăm noi reușite, care să se exprime într-o comportare exemplară, în performante de prestigiu, în succese pe măsura condițiilor și cerințelor actuale.

Dan GÂRLEȘTEANU

AFIRMĂRI PE STADION, REALIZĂRI LA LOCUL DE MUNCĂ

ÎNSEMNĂRI DIN ARAD

Două au fost faptele care, de la prima vedere, ne-au convins că întreprinderea de vagoane Arad înseamnă un excelent prilej de a desluși mai temeinic, mai reprezentativ și, în același timp, mai plastic legătura ce există între activitatea productivă și sport. Mai precis, primele informații culese se refereau la îndeplinirea pe ansamblul importantei unități industriale a prevederilor planului cincinal, încă de la 20 iulie, condiție determinantă pentru ca, pînă la finele anului, harnicul colectiv arădean să realizeze o producție suplimentară de pînă la 1,4 miliarde lei. Am aflat apoi, pe un cu totul alt plan, că peste 2 000 de oameni ai muncii de aici sînt angrenați, prin efortul activiștilor asociației sportive și ai organizației U.T.C., sprijiniți activ de Comitetul de partid, comitetul sindical și conducerea întreprinderii, în diferite activități sportive.

Succesiunea și semnalarea celor două posibile modalități de a aborda, din perspectivele productivă și sportivă, unele resorturi intime ale vieții de uzină n-au fost întîmplătoare. Nu, pentru că, în una din secții, de pildă — cea mecanică — am întîlnit o echipă — echipă în sens simbolic — despre care se poate foarte bine discuta atît sub aspectul succeselor obținute de componenții ei în calitate de constructori de vagoane, cît și din punctul de vedere al celei mai bune din cele 40 de formații care se întrec în campionatul de fotbal al asociației sportive Rapid Arad. Din acest motiv ne îngăduim să afirmăm că situarea tinerilor strungari sportivi printre evidențiații arădeni ai acțiunii „Tineretul — factor activ în realizarea cincinalului înainte de termen!" are la bază, alături de alți factori și spiritul de întrajutorare și colaborare, capacitatea de efort și rezistența fizică educate pe terenul de sport.

Dar, pentru că uteciștii despre care scriem înseamnă, în primul rînd, un colectiv, ne vom abține de a-l numi în rîndurile de față. În schimb, îl vom aminti pe Iosif Adop, component de bază al echipei de polo Rapid Arad, formație aflată pe locul 4 în seria a II-a a diviziei naționale A. Antrenorul Ion Borza are numai cuvinte de laudă pentru elevul său, pe care îl cunoaște poate mai bine decît oricine. Am putut afla, astfel, cît de îngemănate pot fi realizările profesionale cu cele sportive, căci tînărul poloist de 25 de ani a crescut și s-a format la școala vieții de uzină: mai întîi ca ucenic, apoi ca elev al școlii profesionale a întreprinderii de vagoane, unde și-a șlefuit calitățile de lăcătuș cu înaltă calificare. Seriozitatea și adînca cunoaștere a secretelor meseriei l-au recomandat pe sportivul de performanță Iosif Adop, mai întîi pentru un loc de muncă într-una din secțiile-cheie ale întreprinderii, apoi pentru Institutul de subingineri, unde urmează acum cursurile anului II.

Cele două exemple la care am apelat nu sînt singurele în întreprinderea arădeană. Sînt însă pe deplin ilustrative în eventualitatea unei demonstrații asupra armonioasei îmbinări între procesul muncii, efectuate cu pasiune, dăruire și simț de răspundere, și latura sportivă la același om, ambele probînd și favorizînd afirmarea multilaterală a personalității umane.

Radu TIMOFTE

INIȚIATIVE

● Sub egida clubului Rapid, recent au fost organizate întîlniri între componenții secției de fotbal și muncitori și tehnicieni de la întreprinderile Grivița Roșie și Flacăra roșie. Cu acest prilej s-a efectuat un foarte util schimb de experiență pe tema armonizării activității de producție cu cea sportivă, a creșterii continue a gradului de responsabilitate a tineretului față de obligațiile profesionale și obștești.

● Consiliul asociației sportive U.R.E.M.O.A.S. din sectorul 7 va organiza, în cursul lunii septembrie, două acțiuni pe teme educative. Prima, „Comportarea tineretului în producție, societate și pe terenurile de sport", se va bucura de prezența unor delegați reprezentînd întreprinderi și instituții din sector. A doua, organizată în cadrul Anului internațional al femeii se va bucura de participarea unor personalități sportive feminine (Olga Orban-Szabo, Rodica Siclovan, Elena Pădureanu etc).

● Sportivii clubului Progresul au luat parte la o interesantă prelegere, susținută de tovarășul colonel Ilie Pană, avînd ca temă participarea României la războiul antifascist și contribuția comuniștilor la înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944.

Pentru luna septembrie consiliul clubului va iniția o acțiune legată de sărbătorirea Anului internațional al femeii.

PERFORMANȚE ȘI... AMINTIRI

În cei aproape 20 de ani de activitate didactică, prof. Eugenia Junker, una dintre antrenoarele Școlii sportive din Oradea, și-a respectat neabătut, obiectivele: selecție, îndrumare, pregătire pentru performanță și, paralel, preocupare la fel de atentă față de latura social-formativă a elevilor, care au îndrăgit voleiul. „A fost, întotdeauna o modalitate directă de a apropia elevii de stadion sau de sala de sport, prin invitarea părinților și familiarizarea acestora cu ideea de performanță. Înțelegînd că, într-o școală sportivă, procesul de instruire se completează fericit cu cel de urmărire riguroasă a respectării obligațiilor elevilor față de însușirea unor temeinice cunoștințe de cultură generală și de specialitate, părinții copiilor au devenit mult mai receptivi la ideea de sport, mulți dintre ei au ajuns veritabili aliați ai școlii noastre", ne spunea recent, profesoara din Oradea.

Practic, aceste obiective înseamnă: prezență activă a profesoarei-antrenoare în școala de bază a elevilor voleibaliști, o legătură permanentă cu diriginții, cu părinții. La primele semne de alarmă (a se înțelege: note sub 7) profesoara-antrenoare slăbea ritmul antrenamentelor, colabora cu școala și familia pentru capacitatea elevilor în cauză — destul de puțini, de altfel — într-o pregătire profesională cît mai intensă. Nu de puține ori profesoara-antrenoare a fost inițiatoarea unor cercuri de consultații și meditații pentru elevii care întîmpinau dificultăți în însușirea unor materii. Rezultatele au fost întotdeauna pozitive: toți voleibaliștii școlii orădene (Costinescu, Ardeleanu, Ciulei, Costea, Baciu, Niculăiță, Chelebeu, Oros etc.), prezenți în diferite echipe divizionare sau chiar în lotul național, au trecut cu brio unele momente grele din activitatea lor de elevi, ajungînd oameni integri, cetățeni de nădejde.

Prof. Eugenia Junker a fost gata să ne ofere mult mai multe exemple de foști elevi ai secției de volei a școlii, ajunși astăzi oameni în accepțiunea majoră a termenului. Am reținut un singur exemplu, pe acela al dr. Mihai Iova, medic la Complexul clinic U.G.S.R. de la Băile Felix care a ținut să ne spună: „Nici-un rebut social! Într-adevăr, aceasta a fost trăsătura esențială a muncii neobositei noastre antrenoare. Îmi amintesc cu plăcere de felul cum se îngrijea să ne vadă elevi harnici la carte, totodată plini de ambiție la antrenamente. Dacă astăzi cei mai mulți dintre noi, foștii elevi voleibaliști, sîntem ingineri sau medici, profesori sau tehnicieni cu o înaltă calificare, într-o bună măsură meritele aparțin inimoasei noastre profesoare, a cărei revedere ne prilejuiește, de fiecare dată, un sentiment de sinceră bucurie și caldă recunoștință".

Acest proces complex de pregătire a elevilor voleibaliști din Școala sportivă Oradea continuă și acum prin colaborarea prof. Junker cu colegii ei de catedră mai tineri: Dorel Arhip, Nora Pop, Alexandru Bighian și, firește, cu sprijinul larg al conducerii școlii — director, prof. Iosif Buda, secretar de partid, prof. Mihai Benea — care și-a propus ca experiența, în materie de pedagogie aplicată, a prof. Junker să fie generalizată la nivelul tuturor secțiilor.

Tiberiu STAMA

Ilustrate

S-a încheiat o amplă acțiune educativ-sportivă, *„Floarea prieteniei"*, organizată de C.N.O.P., cu participarea entuziastă a zeci de mii de pionieri din 20 de județe ale țării. Am urmărit cu mare interes cutezătoarele expediții desfășurate pe cele două trasee principale: Carei — București și Suceava—București, ne-am notat „recordul" celor aproape 1 200 de kilometri, ca și numele multor pionieri evidențiați cu prilejul întrecerilor.

Nu cunoaștem cu exactitate un alt record pe care participanții la „Floarea prieteniei" l-au stabilit pe itinerarul străbătut de caravanele pionierilor, acela al scrisorilor trimise din minunatele locuri de popas, dar, din constatările reporterilor și corespondenților noștri, am aflat că zilnic, pe adresele familiilor, școlilor, organizațiilor de pionieri, ale prietenilor și colegilor erau trimise, de pe toate punctele traseului, sute de ilustrate înfățișînd frumusețile de nedescris ale patriei, monumente, locuri și așezări de importanță istorică, mărețe edificii ale industriei socialiste.

Poate că tocmai acele cîteva rînduri, scrise cu dragoste și mîndrie, acum la vîrsta copilăriei, expediate din Bacău, Focșani, Ploiești, Satu Mare, Baia Mare, Cîmpina, din alte zeci de orașe ale țării, ar trebui așezate, datorită semnificației lor, înaintea oricăror altor elemente de referință la succesul deplin al competiției *„Floarea prieteniei"*.

PASIUNE DE COMUNIST

Dacă luptele au la Brașov o frumoasă tradiție și, mai ales, dacă se bucură de o mare popularitate și răspîndire în rîndul tineretului, toate acestea sînt, în mare măsură, și urmarea pasiunii neobosite a comunistului Ion Mureșan, unul dintre acei oameni entuziaști cărora sportul brașovean le datorează multe și trainice succese.

Pornit de la Petroșani, cu peste 30 de ani în urmă, lăcătușul Ion Mureșan a urcat cu perseverență, deopotrivă, treptele priceperii profesionale și cele ale măiestriei sportive. Nici nu putea fi altfel, cînd ambele aspecte sînt, de fapt, reflexul aceleiași atitudini, de seriozitate și responsabilitate comunistă în tot ceea ce a întreprins. A devenit campion național la lupte, a primit titlul de maestru al sportului. Cînd anii au început să-și spună cuvîntul, pasiunea pentru sport l-a făcut să se dedice unei rodnice activități pedagogice, pentru care a fost distins cu titlul de antrenor emerit. Poate că Dumitru Pîrvulescu nu ar fi devenit campion olimpic la Roma, poate că Valeriu Bularca nu ar fi cucerit titlul mondial, sau alți luptători brașoveni ca Ludovic Ambruș, Cristian Emilian, Androne Petrone sau recent Cristian Fodore nu ar fi cucerit medalii la cele mai mari competiții internaționale, dacă nu s-ar fi întîlnit cu Ion Mureșan, comunistul care a știut să le insufle putere de muncă și dăruire pentru sportul îndrăgit.

Pentru instaurarea acestui climat de muncă, pentru faptul că Brașovul a cules medalii, un mare merit revine și celui care a semănat pasiune, celui care s-a aplecat cu dragoste și căldură peste sămînța răspîndită: antrenorul emerit Ion Mureșan. (M. BĂRĂ).

SĂ ÎNVĂȚĂM ESTE O DATORIE COMUNISTĂ

Într-o discuție recentă cu Ladislau Simon, campionul mondial de lupte libere de la Istanbul, tehnician la Metalotehnica din Tg. Mureș, l-am întrebat: „Cum vă petreceți timpul liber?" „Nu prea am timp liber — ne-a răspuns. Între orele de serviciu și antrenamente, învăț". „Vă rugăm să vă explicați". „Cînd am început activitatea sportivă — ca înotător — nu aveam decît studii elementare. Apoi am terminat liceul, la seral, iar de curînd am dat examen de admitere la Institutul pedagogic. Și am reușit cu bine. Am înțeles că a învăța este o datorie comunistă. Numai așa te poți afirma, cu adevărat".

Succes, Ladislau Simon!

NOTA 10 ÎN CATALOGUL... DEMNITĂȚII

Tînărul inginer Dandu Petrescu de la A. S. „Avia" — București, maestru al sportului la aeromodelism, se află în străinătate, în drum spre un concurs internațional. În tren, Petrescu a găsit pe culoarul vagonului în care călătorea, o importantă sumă de bani. Nu s-a gîndit nici un moment să și-o însușească. Negăsind păgubașul, a socotit că este de datoria sa să anunțe organele competente. Întocmindu-se formele cuvenite, tînărul sportiv a adus suma găsită și a predat-o Instituției de resort din țară. „În organizațiile de pionieri și U.T.C. în care am crescut — a spus Dandu Petrescu — am învățat că este nedemn să-ți însușești ceea ce nu-ți aparține".

SANCȚIUNE PROMPTĂ

Este admirabilă prețuirea cu care marele public îi înconjoară pe acei tineri care se impun în viața sportivă nu numai prin talent, dar și printr-o comportare exemplară, o atitudine civică conformă cu principiile și normele muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității socialiste. Din păcate, se mai ivesc încă — ce e drept tot mai rar — și cazuri negative. Dar ele sînt prompt sancționate. Iată două exemple: călărețul Cornel Ilia (Steaua) și Aurelian Stoica (Petrolul Ploiești), ca și rugbystul Nicolae Postolachi (Steaua) au dovedit tendințe de căpătuială, pătîndu-și onoarea și înșelînd încrederea acordată. Măsurile luate au fost, cum era și firesc, prompte: au fost excluși din loturile naționale. Credem că lecția le va folosi.

EXEMPLUL INSTRUCTORULUI

Tînărul instructor de zbor Mihai Albu din aeroclubul „Gheorghe Bănciulescu" (Ploiești) a cîștigat, de curînd, titlul de campion balcanic la probele de acrobație aeriană (antrenor — voluntar — Bănică Enciules cu). Performanța l-a adus o frumoasă popularitate. Dar, după cum ne spune antrenorul său, prestigiul de care se bucură Albu se datorează nu numai talentului său de zburător, ci și comportării exemplare pe care o are. Tînărul pedagog constituie un model de urmat pentru elevii pe care-i instruiește.

AJUTORUL COLECTIVULUI

În ultima vreme, antrenoarele Irina Țimbrescu și Victoria Ionescu, de la Clubul școlar București, au dat dovadă nu numai de comoditate, dar începuseră să-și neglijeze chiar și obligațiile elementare ale profesiei lor. Conducerea clubului n-a stat însă nepăsătoare. Activitatea celor două antrenoare a fost analizată cu toată seriozitatea. Și se constată că ajutorul colectivului a fost binevenit.

Viorel TONCEANU

CRONICĂ ÎN ALB ȘI NEGRU